

Lovforslaget i dets Helhed fattes derpaa under Forhandling.

Clausager: Jeg var ved en nødvendig Hjemreise forhindret fra at overvære denne Sags 2den Behandling, og da jeg som Mindretal i Udvalget ikke har kunnet tiltræde Udvalgets Flertals Indstilling, finder jeg nu Anledning til at udtale et Par Ord. Jeg har jo, som det vil være det ærede Thing bekendt, i Betænkningen givet en kort Begrundelse af min Stilling til Sagen; deraf vil det ses, af hvilke Grunde jeg væsentlig ikke har kunnet slutte mig til Forslaget. Jeg skal nu særlig med Hensyn til Ytringer, der ere fremsatte af den ærede Ordsfører for Udvalget ved Sagens 2den Behandling, tillade mig nogle faa Bemærkninger. Den ærede Ordsfører har sagt, at den Wei, som jeg har tilladt mig at anvise som en Mulighed for, at det Formaal kunde naas, som Lovforslaget væsentlig tilfigter, var nogenlunde taalelig, naar man overhovedet vilde indskrænke sig til faa Lidt som mulig, men det større Saavn, nemlig Erangen til en ny Udstillingsbygning, vilde jo naturligvis ikke afhjælpes ved det, jeg tilfigter. Den ærede Ordsfører har endvidere henvist til, at de Forandringer, jeg har tilladt mig at give Antydning af, vilde blive temmelig kostbare og i ethvert Fald for kostbare til den Rytte, de vilde drage efter sig; navnlig vilde der ved den af mig antydede Forandring eller Senkning af Gulvet i et af Slottets Fløie for at frembringe et noget bedre Udstillingslokale medføres en Beføstning af omtrent 50,000 Kr., og det i Forbindelse med, hvad der vilde tabes ved, at Profesforboligerne skulde flyttes bort eller kapitaliseres, nemlig 100,000 Kr., vilde beløbe sig til omtrent Halvdelen af den Sum, som Lovforslaget tilfigter at lade Statskassen udrede til hele Nybygningen. Hertil maa jeg nu for det Første sige, at lad ogsaa maaste være, at den af mig antydede Forandring af Slottet vilde løbe op til henimod det Beløb, som den ærede Ordsfører anslog den til — desangaende har jeg ikke nogen aldeles bestemt Mening eller har kunnet foretage nogen sikker Beregning — saa vilde dog, naar man indskrænker sig dertil, idetmindste de 100,000 Kr. være sparede. Udstillingsfonden vilde spare sit Beløb og fremdeles vilde Staten spare Afstaaelsen af Grunden, det Grundstykke nemlig af gamle Botanisk Have, som skulde bruges til at opføre den nye Bygning paa. Dette Grundstykkets Værdi kan vistnok anslaaes til henimod 200,000 Kr., saa det vil ses, at den samlede Besparelse ikke vil blive saa ganske lille. Nu har jeg jo i mit Stykke Betænkning udtalt, at jeg godt indser, at en ny Udstillingsbygning vil være formaalsstjelligere end den gamle, selv med forskellige Omdannelser, men det har været min Tanke, at, naar man fra Statens Side afhjælp de væsentligste af de Mangler, som

kanne siges at være tilstede med Hensyn til en bedre Plads for Afstøbningsfamlingen, Forelesningslokaler, Biblioteket o. s. v., saa maatte Udstillingsbygningens Tilveiebringelse væsentlig paa-hvile Udstillingsfonden eller Akademiet selv. Jeg har ikke Noget imod, om den Grund, der er bleven tilovers for Statskassen ved Bortflytningen fra gamle Botanisk Have, blev overladt Kunstakademiet, det skal jeg ikke modsætte mig; men vil Udstillingsfonden saa derpaa opføre en ny hensigtsmæssig og tidsvarende Udstillingsbygning, forekommer det mig, at det maa være Fondens egen Sag. Jeg har den Betragtning, at, naar Statskassen afhjælper de væsentligste Mangler, som nu klæbe ved de utilstrækkelige Lokaler til de forskellige Diemed, som jeg før nævned, maatte det omtrent være, hvad der med Hensyn kunde forlanges af Statskassen. Jeg har saaledes fort gjort Rede for, hvad jeg nærmest har tilfigtet, nemlig, at der kunde naaes en Besparelse, og at en Del af de stedfindende Mangler kunde afhjælpes; men vil man have en ny og hensigtsmæssig Udstillingsbygning, tror jeg, som sagt, at det maa være Akademiets egen Sag. Jeg har aldeles afholdt mig fra at fremkomme med Forslag og Mæner i Retning af en ny Udstillingsbygning. Dels laa det langt over min Evne og dels maatte jeg ogsaa antage, at, naar jeg stod som Mindretal i Udvalget, vilde der, naar jeg fremkom med Forslag i saa Henseende, kun blive taget mindre Hensyn dertil.

Ordsføreren (Kansler): Naar maa saaledes vil spørge, hvad der er det Billigste, og derved vil forstaa det, hvorved man giver færrest Penge ud, vil det Billigste jo være at følge det ærede Medlem netop saaledes, som Sagen ligger for, idet der da slet ingen Penge vilde blive givne ud, nemlig naar man stemmer imod Lovforslaget. Om det vil være det Næstbilligste at følge de Antydninger, hvormed han har motiveret sit Mindretalsforslag, tør jeg ikke sige, men i hvert Fald vilde det at stemme imod Lovforslaget dog have det Fortrin, at, naar man Intet gav ud, sit man vel ikke Noget af det, der var tilfigtet, man kom heller ikke til at give Penge ud til Noget, der maaste kunde vise sig meget utilstrækkeligt. Det maa jo erindres, at Hovepunktet i Lovforslaget netop er at tilveiebringe en Udstillingsbygning, og den vil med det Samme afhjælpe forskellige Mangler, som nu klæbe ved Undervisningen ved Akademiet. Manglen af en Udstillingsbygning er ikke Noget, som alene vedkommer nogle enkelte private Mænd, nogle Kunstnere, som have Mlemper med Hensyn til Udstillingen af deres Billeder, men det vedkommer Kunsten og Publikum. Det vedkommer Kunsten, fordi Udviklingen af den lider under, at Billederne ikke fremstilles for dem, der ønske dem, saaledes som de ere malede, og derfor ikke komme til deres Ret, det er et Tryk